

BİNBİR ROMAN

Cilt: 1 - Sayı: 12 - 25 Kuruş

4 - Ağustos - Çarşamba - 1948

KRİSSİ GİLDAYI KUCAKLAR..

BİR DAHA SAKIN BÖYLE BİR ŞEY DUYMIYAYIM. HER NE BAHASINA OLURSA OLSUN SEN BURADA KALICAKSIN. YALNIZ FREDE KARŞI İYİ OLMIYA ÇALIS.

FAKAT KISKANIYOR BENİ..

BİR KAC AKSAM SONRA, FREDE DE KALDIGIN DAN KRİSSİ MEMNUN DUR.

FRED EVDE KALDIGIN İÇİN DUYDUĞUM SEVİNÇİ ANLATAMAM.

BENİMDE EVDE KALMAK DANI BASKA İSTEGİM YOK.

Müthiş Hakikat

12/23

GILDA KRİSSİYE YAKLAŞARAK KULAGINA BİRŞEYLER FİSİLDAR. FRED BUNDAN ŞÜPHELENİR.

NELER SOYLUYORSUN GILDA?

GILDA DÖNER VE TAHKİR EDİCİ GÖZLERLE BAKAR.

KRİSSİ İLE ARAMIZDA OLAN SİRLAR SENİ İLGİLENDİRMEZ!

BU SÖZLERLE FREDİN GÖZLERİ DÖNER. GILDANIN ÜZERİNE ATILIP, ONU TOKATLAMAYA BAŞLAR.

KRİSSİYİ İLGİLENDİREN HER ŞEY BENİDE İLGİLENDİRİR. BİZİM ARAMIZI BÖZAN SENSİN

GILDA TOKADI YEMESİNE RAGMEN FREDİN HIRSLANMASINDAN ZEVL DUYMAKTADIR. KRİSSİ ARAYA GİREREK ONLARI AYIRIR...

FRED! FRED! ÇILDIRDIN MI SEN?

BİLAKİS AKLIM BAŞIMA GELDİ. ARTIK BU BÖYLE DEVAM ETMEZ. YA O, YA BEN, KARDEŞİNİ SOKAGA ATMİYORUM. YA ANNENİN YANINA GİDER, YA HÜTDA KOLEJE YAZDIRIR SIN

SAYFA

FRED ODASINA GIDER..

KABAHATIN BEN-
DE OLMADIGINI
ANLADINMI?

RICA EDERIM
GILDA BENI
YALNIZ BIRAK.

GILDA DAHA
BAZI SEYLER
SÖYLEMEK İS-
TER AMA KRİS-
Sİ YAZI MASA-
SININ BAŞINA
GEÇİP YAZMI-
YA BAŞLAR.
GILDA BİRMÜD-
DET DAHA KA-
PIDA DURUR.
SONRA GAYET
MUTİ BİR TA-
VİR TAKINA-
RAK ÇEKİLİR
GIDER.

Sevgili Anneciğim.
Bana yardım et. Bana
da bir cehennem hayati
yasamak lazım. Ne yapma-
lıyım? Sonra gebe olduğu-
muda zannediyorum. Ah an-
neceğim, bu çocuk Fred'den
olacak. Düşün onu ne kadar
çok seviyorum. Fakat bu co-
çuk Gildaya olan sevgimi Gildaya
azaltmıyacak mı? Gildaya
da acıyorum. Onu terk
edemem

KRİSSİ MEKTUBU YARIDA BIRAKARAK
YATAK ODASINA GIDER.

KRİSTİN KARARINI
VERDİNMI?

GILDA İLE BENDE
GİDECEĞİM.

FRED KARISINI KUCAKLAR.

BUNU YAPAMASSIN KRİSSİ.
ÖYLE İSE BENİ SEVMİYORSUN!

FRED BUNU NASIL SÖY-
LÜYORSUN? SENİ İLK
GÜNKÜ GİBİ SEVİYORUM!
FAKAT SENİ ÇOK UZAK
VE HİSSİZ BULUYORUM!

BENİ DİNLE KRİSSİ.
AŞKIMIZI VE YUVAMIZI
TAHRİP ETMİYE KİMSE-
NİN HAKKI
YOK!

BİRDENBİRE KRİSSİ FENALASIR
FRED BUNA KENDİSİNİN SEBEB
OLDUĞUNU ZANNEDER.

KRİSSİ YAVRUM AFFET
BENİ.

BİRŞEY DEĞİL.
GALİBA BİR ÇO-
ÇUĞUMUZ OLA-
CAK FRED!

Hollandalı bir genç, Meksika'da başından geçen macerayı şöyle anlatır:

Tam üç yıl Meksika'da çahşıp para sahibi olmak için gansımı denedim. Müttemadiyen ihtilaller kopan ve bir kögesinde harp olmadığı gün geçmeyen bu memlekette rahat etmenin imkânı olmadığını anlayınca biriktirebildiğim üç beş kuruşu cebime atıp, Pasifiğin Okyanus kıyısından yayan olarak yola çıktım. Siyerra Madre dağlarını aşip Doğu'ya gelmek istiyordum. Yol uzun ve rahatsızdı. Fakat Meksika'nın doğusuyla batısını birbirine bağlayan ucu bucağı görünmez telgraf tellerinin direklerini takip ede ede hiç şaşmadan yola devam etmek kabildi.

Yola çıktığımın dördüncü günü, Madre dağlarının sarp tepelerine tırmana tırmana bir hayli yorulmuşum. Allıhtan kesif bir ormana girmiştim de güneş, yakıcılığını pek belli etmez olmuştu. Böylece bir müddet ormanda yol aldıktan sonra, birden, ormanın açıklık ve kırık bir yerine ulaştım. Karşımda tuğladan yapılmış, oldukça bakımsız kalmış bulunmakla beraber sağlam bir ufak ev vardı. Her halde telgraf hatlarını çekenler tarafından vakitliyle yapılmış, sonra bırakılmış olacaktı. «Geceyi burada geçiririm!» diye düşünerek eve yaklaşıyordum ki içeriden bir inilti duyunca irkildim. Kapıyı açtım. Karşımda, odunlardan yapılmış bir kerevet üstünde beti benzi soluk, bitkin bir adam yatıyordu. Beni görünce belindeki tabancaya sarılıma yeltendi. Fakat okadar halsizdi ki silâhı elinden almam güç olmadı.

— Korkmayın! dedim. Benden size fenalık gelmez!

Hırıldayan, tutuk ve boğuk bir sesle mırıldandı:

— Zaten artık bana kimseden fenalık gelemes... Serde alışkanlık var da tabancaya ondan yapıştım...

Nefes almak için bir an durakla-

Cehennemde Bir Gece

Nakleden:
A. B. Cangil

di. Sonra:

— Ben ölüyorum, dostum! dedi.

Mataramı çıkarmış yaralının ağzına dayamıştım. Kana kana su içti. Göğsündeki yarayı muayene edince hakikaten pek uzun bir ömrü kalmamış olduğuna benim de aklım erdi. Lâkin hiç değilse yarımın verdiği yanma hissini giderir diye bir bez ıslatıp üstüne koydum. Bu basit tedavinin biçareyi birazcık olsun ferahlattığını, söze başlamasıyla anladım. Kesik kesik:

— Arkadaş! dedi. Bana yardım et... Ben asilerin General Almada'ya gönderdikleri haberciyim. Yolda peşime iki hükümet suvarisi düştü. İkisini de öldürdüm ama onlar da beni bu hale koydular... Senden dileğim, elimdeki mektubu generale götürmendir... Kendisi doğudadır. Onu bul... Mektubu ver ve Yüzbaşı Marillo'nun bir erkek gibi öldüğünü de kendisine söyle... Allah yardımcın olsun!

Bu sözleri bitirirken bana bir ucu kanlı bir zarf uzatmış ve hemen ardından kaskatı kesilivermişti.

Üç kişinin hayatına mal olan elimdeki uğursuz mektubu koynuma soktum. Kazma kürek olmadığı için her hangi bir mezar kazmama ihtimal yoktu. Bir çukur bulup, yüzbaşının cesedini yerleştirdim. Üstüne bir sürü ot ve dal koparıp yığdım. Daha üstünü de ağır taşlarla doldurdum.

Ertesi sabah tekrar yola koyulup önce orman içinden, sonra fundalıklar arasından ve nihayet kayalık çiplak bir araziden saatlerce yol yürümek icabetti. Akşama doğru bir

dere kenarına ulaştığım vakit susuzluktan yarı ölü bir haldeydim. Derenin buz gibi suyu ile nasıl yıkandığımı ve nasıl kana kana içtiğimi anlatamam.

Biraz dinlenip tekrar yola koyuldum ve bir saat kadar sonra da yeniden bağlayan ormanın kenarında, yontulmamış ağaç kütüklerinden yapılmış harap ve delik deşik bir kulübe gördüm. Çürüyen ağaçlar, kulübenin dört duvarında insan geçebilecek kadar büyük delikler husule getirmişti. Kulübenin içindeki ocağın kenarında uzun bir demir şiş duruyordu. İlk işim, bulabildiğim kadar çok çalı çırpı ve kuru odun toplamak, sonra da kulübenin kırık kapısının tam ağzında ateş yakmak oldu. Yanımdaki galetalarla bir miktar karnımı doyurup bitkin bir halde uzanmışım...

Gecenin saat kaç olduğunu bilemiyorum. Birden, kulübenin duvarına bir geyin çarpmasından mütevellit gürültüyü duyunca uyanıverdim. Kapının ağzındaki ateş sönmeye yüz tutmuştu. Biraz ışık yapabilmek için ilk çare, ateşi canlandırmaktı. Kuru dallardan bir kucak alıp ateşin üstüne attım.

Sonra gözlerimi, kulübenin her yanındaki deliklere çevirip de bu deliklerden bana bakan çiftler çiftler yeşil ışıkları görünce vaziyeti kavramam zor olmadı: Kurtların hücumuna uğramıştım. Siyerra Madre kurtları, gayet iri, aq ve berbat hayvanlardır. Nitekim, ateş parladığı için kapıya yanaşmıyorum, fakat deliklerden kulübeye girmek için sıçrayor, kulübenin odunlarına çar-

Kurtların arda arkası kesilmiyordu. Ben hâlâ sendeliye sendeliye oradan oraya koşuyordum.

pıp tekrar geri düşüyorlardı. Akşam, bir kögede gördüğüm demir şiş hatırıma geldi. Nasıl yakuladığımı ve bir delikte beliren kurtu nasıl saptığımı ben bilirim. Demirin sivri ucu kanlanmış hayvan da can acısından ulumağa başlamıştı. Fakat bu esnada tam arkamdaki çatlaktan içeriye pattadak bir gey düştü. Hemen geri döndüm. Kurtlardan biri içeri girmişti. Şişim, bütün hızıyla hayvanın karnına saplanıp çıkınca, canavar yere yıkılıp debelenmeye başladı. Fakat birini, ikisini öldürmekle kurtulmak mümkün değildi ki... Dışarıdaki sessiz adım gürültüleri ve soluklar, gittikçe daha fazla miktarlarda kurt geldiğini belli ediyordu. Kulübenin kâh sağına, kâh soluna koşuyor, şişimi saplıyor, çıkarıyordum ve her seferinde ulumağa bağlayan yeni bir hayvan, şişimin yerine isabet ettiğini belirtiyordu.

Koşup kovalamaktan bitkin bir hale gelmiştim. Bütün günkü yolculuktan da zaten bitaptım. Bu mücadele ne kadar sürecek, ben ne kadar dayanabilecektim?

Kurtların arkası kesilmiyordu ve ben hâlâ sendeliye sendeliye oradan oraya koşuyordum. Ateş tekrar söner gibi oldu. Hiç değilse kapıyı tamamen kurtlara kapamak için bir kucak odun daha attım. Alevler yeniden canlandı.

Böylece on beş dakika kadar koştugum bir sırada, kulübenin havasının da dumandan teneffüs edilemeyecek bir hale geldiğini hissettim. Ve hemen aynı anda da alevlerin kapı tarafını tamamen sardığını ve kulübenin tutuşmuş olduğunu görmüyeyim mi? Dışarıda kurt tehlikesi, içeride yanmak tehlikesi... Delirecek gibi oldum. Mecalsizlikten artık demir şiş bile taşıyamam. (Arkası 14 üncü sayfada)

Ölüm TİMARHANESİ

Yazan: Edvard Brooker

Çevirenler: İ. ve T. Karamahmut

Kritley cevap verdi:
— Hiç farkında değilim!. Emrettikleriniz gibi adamları yerlerine götürüp bıraktıktan sonra ben kendi yerime geldim. Biraz sonra nereden geldiğini bir türlü anıyamadığım tuhaf bir koku duymaya başladım. Anormal bir şey olup olmadığını anlamak istedim ama vücudumda garip bir uyukluluk hissettiğim için kımıldanmaya muvafık olamadım. Yanımdaki ağaca yaslandım. Gevşeklik gittikçe attı. Bacaklarım büküldü. Daha sonrası bilemiyorum...

boluyordu. Tozlar arasında lastik tabanlı bir kunduranın izleri de seçiliyordu. Smit, büyük bir hayretle bu izlerin iri bir vücutta ait olmayıp daha ziyade orta boyu birinin olabileceğini gördü, ki bu da doktorun tarifine uymuyordu.

Ümidini kaybetmeyen hafiye, meghul adamın izini takibe devam etti. Hafiye'nin gözlerinde büyük bir kıymet ifade eden bu izler, karşı tarafta tam ayakkabıcının kapısının önündeki otların üstünde birdenbire kayboldu. Artık hafiye'nin önünde ne ayak izleri kalmıştı, ne kan lekesi...

Acaba yaralı oradan itibaren hangi istikamette yoluna devam et-

"Bana kalırsa, sesinizi, sizin sesiniz olmadığımı iddia etmeniz; iki kere iki dört etmez, demek gibi bir şeydir. Kendinizi mülkiyetinize sokuyorsunuz."

Duvarın üstündeki adamın Cakson olması kuvvetle muhtemeldi. Fakat yerlerde görülen ayak izleri ona ait değildi. Bu izler o baş belası Erik'in izleriydi. Anlaşılan çocuk, kendisinden evvel oradan geçmişti. Sakın kan izleri de ona ait olmasın?

Hafiye, uzun uzun düşünerek ballettiğini zannettiği surların birdenbire eskisinden daha karışık bir halde kargısına çıktığını görünce sağını, başını yolacak gibi oldu.

XI

Doktor Rusel çok heyecanlı geçen o gecenin sabahı, kendisini ziyarete gelen muavine:

— Mis Sofham ile mi konuşmak istiyorsunuz? diye sordu. Kalkmış mı kalkmamış mı bilemiyorum.

— Zaten benim de acelem yok!

— Şimdi neredeyse gelir!. Beraber kalamıyacağımın dolayı üzür dilerim. Son zamanlarda işlerim pek çoğaldı da...

Doktor tam odadan çıkacağı sırada söylendi:

daha iyi olur!

— Çok haklısınız Mister Smit!. Fakat akşamları çok geç çıkıyorum ve bildiğiniz gibi bir an evvel evime gitmekten gayri bir şey de düşünmüyorum. Halbuki otomobilimi garajdan çıkarmak için yarım saat manevra yapmak icab ediyor. Bukadar vakit kaybetmiyeyim diye dışarıda bırakmayı tercih ediyordum... Ne kastettiğinizi anladınız değil mi?

— Evet anladım!

— Sizin tahkikat ne âlemde? Biraz ilerledi mi hari?

— Şimdilik sevinilecek bir durum yok ama bu hal uzun müddet devam edemez... Artık işi bitirmeye karar verdim...

— Allah muvaffakiyet versin!. Cesaretinizi kaybetmeyin. Her hangi bir hususta bana ihtiyacınız olursa daima emrinize amadeyim...

— Çok nazıksınız doktor!. İcabederse bu lütfunuzdan istifadeye şahırsım!

Doktor Rusel acele adımlarla uzaklaştı. Smit, başhekimin odasının önünde durdu. Biraz sonra bir hastabakıcının kendisinden tarafa geldiğini gördü. Bu geleni tanıdı. Şapkasını çıkararak:

— Zannederseniz Mis Sofham'la teğerrüf ediyorum!. dedi.

— Evet benim Mister!. Zannımca siz de... polis hafiyesisiniz değil mi?

— İyi keşfettiniz. Daha evvelce de burada kargılagmışık ya... Hazır fırsat bulmuşken size bazı şeyler sormama müsaade eder misiniz?

— Ne zaman?

— Hemen şimdi!. Sonra rastlasamıyız filân, iş uzayıp gidiyor... — Hay hay, buyurun.

Genç kız, kapıyı açıp önden girdi. Hafiye onun peşi sıra yürüyordu. Mis Sofham bir koltuğa oturarak muavine de oturmasını işaret ettikten sonra kargısındaki adamın söze başlamasını bekler gibi durdu. Halbuki Smit genç kıza ısrarla seyre dalmıştı.

Bu kadını daha evvel pek az görmüş olmakla beraber genç kıza vukubulan büyük değişikliğin kolayca farkına varmıştı. Mis Sofham hâlâ güzeldi ama gözlerinin etrafı koyu bir morartı peydahlanmış, dudakları âdeta bembeyaz denecek bir hal almıştı. Mütemediyen titremekte olan elleri, sinirlerinin bozukluğunu apaçık belli ediyordu. Nihayet güç duyulabilir bir sesle:

— Bana neler soracağınızı bakalım Mister? dedi.

— Fazla bir şey değil. Bazı hususlar hakkında izahat istiyecektim de... Meselâ siz geçen akşam bahçede randevu vermiş olan adamın ismini bana söylemek lütfunda bulunur musunuz?

— Adam mı?. Randevu mu? Hangi adam?

Genç kız, bu sualleri sorarken rolünü okadar güzel oynuyordu ki muavim Smit, hemgireden bir şey öğrenmek mümkün olamayacağını hemen anladı... Hatta bir an için Mis Sofhamdan güphelenmekle belki de hata ettiğini düşündü. Fakat sonra:

— Haydi haydi! dedi. Saklamiya ne lüzum var?. Doğruyu söylerseniz sizin için daha iyi olur!. Artık, sizin hastane bahçesinde biriyle konuştuğunuzu kulağımla işittikten sonra...

— Benim birisiyle konuştuğumu mu gördünüz?

Kireç gibi renksizleşen yüzünde korku ile karışık bir merak ifadesi belirmişti. Muavimin cevabını iyi duymak istemişçesine başını ileri doğru uzatmıştı. Smit, onu bir dakika gözden kaçırmıyarak söylendi:

— Hayır, sizi görmedim... Fakat sesinizi duyunca derhal tanıdım!

(Arkası var)

Yolun ortasında birbirlerinden ayrıldılar. Muavin, çıkış kapısına doğru ilerledi. Nöbetçi hastabakıcı burada olmadığından hafiye kimseye görünmeden kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Yol, doktorun bahsetmiş olduğu duvar boyunca uzanıyordu. Smit, etrafını daha dikkatle tetkik etmeye karar verdi. Bu suretle Cakson'a ait bir taze rastıyabileceğini zannediyordu. Fazla bir ümidi yoktu ama bir haydutun kaçarken bir iz bırakmasını mümkün görüyordu. Cep lambasıyla yerleri araştırırken birdenbire gözleri birkaç adım öteye ilişti. Elektrik ışığı altında, yerde kırmızı lekeler görmüştü. Biraz daha yaklaşıncaya başka izlerle kargışlaştı. Ötede beride henüz taze kan lekeleri vardı. Hafiye, yeni bir gâşkinlik devresi geçirdi. Acaba kaçak yaralanmış mıydı? Yaralanmışsa, kim yaralamıştı onu?

Doktor, kendini müdafaa edecek bir silâhı olmadığını söylemişti... O halde Profesör Korney'in başka bir suretle yaralanmış olması icabederdi. Yerdeki izler, yaralanmanın kat'i bir delili idi. Lekeler duvardan itibaren başlayıp yolu geçiyor ve kargısındaki fundalıklarda kay-

mıştı? Bunu anlamak imkânsızdı. Hafiye kendini bir çıkmaza girmiş gördü ama hiç ümitsizleşmedi. Sonradan kargışlaştığı bu vaziyet, onun daha evvel düşündüklerini tekrar eder gibiydi. Fakat bu halde ileride istifade edebileceğini düşünerek memnun bile oldu.

— Otomobil mesalesinden dolayı sakın bana gücenmeyin!

— Merak etmeyin. Ben o meseleyi çoktan unuttum bile... Maamafih size dostça bir şey söylemek isterim... Hastaneye gelince otomobilinizi garaja sokmayı unutmayın. Bu şekilde hareket edecek olursanız

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Nakleden: İ. Şerif

Macestik Palas otelinin direktörü, mühim bir adamdı. Mühim adamlar, öyle herkesle alâkadar olmazlar. Bilhassa otele girip çıkan müşterilerle hiç ilgilenmezler. Fakat direktör beyin alâkalandığı müşteriler, olsa olsa kadın olmak lâzımdı.

Bu sefer de öyle olmuştı. Hem bu seferki müşteri, tam mânasiyle kadındı hanım!

Daha kapıdan girer girmez kâtip burnuyla havayı koklamış ve (Worth) demişti. Ama (Chanel) de olabiliirdi. Evet, evet, bayanın süründüğü parfüm her halde (Chanel) olacaktı. Hem sonra bayan, yalnız çok zarif değil, aynı zamanda pek de şıktı. Saçları sapsarı (belki hakikiydi), yaşı belki otuz, halne bakılırsa kendisi de belki İslav ırkındanı. Kâtip:

— Kibar bir kadına benzliyor! dedi.

Genel direktör terslendi:

— Ne demek benziyor?. Tam mânasiyle kibar bir kadın!

Lâkin kâtipin ömrü boyunca çeşitli tecrübeleri vardı:

— Bilmem ama giyimine biraz fazla ihtimam etmiş gibi geldi bana. Belki kibar bir kokot, belki de para yiyicidir! dedi.

Otel direktörü söylendi:

— Ben bir kadına notum verince benim notum hiç gasmaz azizim. Kâtip boynunu büktü ve tınmadı. Âmirler daima haklıdır.

Yeni müşteri, kendinden önce Srinagar mihracesinin kalmış olduğu 12 numaralı daireyi beğenmiş, 16 numaraya yerleşmişti. Otel müdürü bunu haber alınca ellerini uğusturdu:

— Canını seveyim böyle müşterinin!. Ne müşteri ama, ne müşteri?!

Kâtip ise mırıldandı:

— Hafta başında haftalık hesap görüleceği vakit işi anlarız bayım!. Tuttuğu dairenin gündeliği 25 dolardır malûm ya!...

Salı günü öğleyin, 16 numaradaki bayan, otelin lokanta salonuna girdiği vakit bütün erkek müşterilerin lokmaları çatallarında kaldı. Hepsini bir müddet yemeklerini unutup hayran hayran sarışın kadını müzdüler ve hepsinin gözlerinde beğendiklerini belirtten parıldılar görüldü. Bayan hiç kimseye bakmadan bir masaya oturup yemeğini yedi.

Öğleden sonra otelin otomobiline binip 176 kilometrelik bir gezinti yaptı. Genel direktör:

— 176 kilometre! diyordu. Her kilometreden kazancımız olduğuna göre, doğrusu hiç de fena iş değil!.

Kâtip ise gayet şüpheli:

— Parası ödenirse tabii fena değil! dedi.

Genel direktör, kâtime göyle tepeden tırnağa âdeta acırcasına baktı.

Aynı akşam 16 numaradaki bayan en mükellef akşam yemeğini yiyerek karnını doyurdu. Ertesi günü de otelin ahırlarındaki atlardan birine binerek bir gezinti daha yaptı. O gün öğle üstü hava yağmurluydu. 16 numaradaki bayan da dışarı çıkamıyarak otelin gazinosunda dansetti. Hem artık oteldeki zevata da ısınmış görünüyor ve eskisi kadar yabancı durmuyordu. Bütün erkekler, onunla dans etmek için deli divane oluyorlardı.

16 numaradaki bayan Macestik otelinin kraliçesi olup çıkmıştı.

O günün akşam yemeği pek mükellef oldu. Malosol havaryasıyla başladı ve şeftali Melba ile zor bitti. Bu yemeği en pahalı şaraplar suladı.

Genel direktör, yalnız o akşamki yemek hesabının 80 dolar olduğunu görünce keyifli keyifli güldü. Halbuki kâtip daha şimdiden, kadının hafta başında hesabı ödememesi ihtimalini düşünüyor ve:

— Hiç mücevher taşıyor!.

Diyerek, rehin bir şey alamamak tehlikesini tasarlıyordu. Genel direktör:

— Kibar kadınlar mücevher taşımazlar! dedi.

— Hafta başında görürüz bayım!

Perşembe günü otelde 15 ile 85 yaş arasında ne kadar erkek varsa hepsi 16 numaradaki bayana gılgınca âşık olmuştu. Hele 15 numaradaki yaşlı zatlle, 17 numaradaki delikanlı, aralarındaki dairede oturan sarışın güzel uğrunda tam mânasiyle rekabete girişmişlerdi.

16 numaradaki bayan, o gün oldukça dekolte bir tuvaletle 17 numaradaki delikanlı refakatinde bir kır balosuna gittiği vakit herkes, aşk mücadelesini delikanlının kazandığına hükmetti ve 15 numaradaki yaşlı zat da otelin barında ardi ardına sodasız 21 viski içmek suretiyle kederini defetmeğe uğraştı.

Genel direktör o gün kâtime, yine tepeden bakarak:

— 16 numaradaki kibar bayanın elinde bugün bir yüzük vardı gör-dünüz mü? dedi. Hiç etmezse 10 bin dolar eder...

— Belki de sahtedir bayım!.

Direktör şu kâtipin vesvesesine ve evhamına artık tahammül edemez olmuştu.

Cuma günü 15 numara ile 17 numara arasındaki mücadele başka bir şekil aldı. O akşam 16 numaradaki bayan, 15 numaradaki zatlle baloya gitmişti. 17 numaradaki delikanlı ise kederini, birkaç müşteriyle poker oynamak suretiyle unutmaya tegebbüh etmişti. Genel direktör, kâtime:

— 16 numaradaki bayanın boy-

Sinema

Maria Montez

Hayatı:

Büyük bir güzelliğe sahip olan bu kızımız, kızı, kestane gözlü kadın, Dominik Cumhuriyetinin Barahona şehrinde doğdu. Tahsilini Kanarya adalarındaki bir manastırda yaptı, ama tatil esnasında Avrupa'ya hemen hemen baştan aşağı doladı.

Bu arada İrlanda'ya gitti ve Belfas'ta yerleşti. Orda tiyatroya merak sardı ve ufak bir kumpanyaya intisap etti.

Fakat Maria daha gürültülü, daha şaşaalı bir hayat istiyordu. Onun için günün birinde New York'a gitti. Bir müddet sonra da Hollywood'a hareket etti.

Filmleri

Hollywood'da ilk öncepek göze çarpmadı. İlk filmi Görünmeyen Kadın oldu. Ondan sonra birkaç filmde ufak tefek rollere çıktı. En nihayet South of Tahiti filminde göze çarpmağa muvaffak oldu. Bu filmin arkasından onu bir dramatik rolde oynattılar, fakat genç kadının hayranları onu dramatik değil, ekzotik rollerde görmek istiyorlardı. Bunun üzerine Maria, Binbir Gece, Yılanlı Mabude, Alibaba ve Kırk Haramiler, Çingene Baron gibi filmlerde oynadı ve en çok sevilen, en çok kazanan yıldızlardan biri oldu. Son filmleri: Douglas Fairbanks ile The Exile - Sürgün ve Jean Pierre Aumont ile Atlantis'dir.

Aşkları

Maria'nın ilk sevdiği adam Şili'de Milli Bankada çalışan Bill Mac Feeters adında bir İrlandalıydı. Fakat kat'iyyen mes'ut olamadılar. Bill'den boşanan Maria Londra'da Claude Strickland adında bir hava subayıyla nişanlandı. Ondan da az zamanda ayrıldı. Derken yakışıklı Fransız aktörü Jean Pierre Aumont'la tanıştı, sevişti ve evlendi. Şimdi bir de ufak kızları var ve çok mes'utlar.

nunda bir inci gerdanlık vardı. O da mı sahte? dedi.

Kâtip: «Hayır!. Halis Japon incisi!. Bin beş yüz dolar eder... Yalnız, bayanın hesabı iki bini buldu. Aradaki farkı nasıl kapatacağımızı düşünüyorum...» diyecekti ama hiçbir şey söylemedi. İnsan, âmirlerinin ziddına gitmeğe çalışmalı.

Nihayet cumartesi olmuş, haftalık hesap görme günü gelmişti. Kâtime müdür, şef garsonun getireceği haberi bekliyorlardı. Heyecan içindeydiler.

Birden şef garson göründü. Kâtip atıldı:

— Ne oldu? 16 numaradaki bayan, hesabını ödedi mi?!

Şef garson:

— Tabii efendim! dedi. Hiç şüphe edilir miydi? Yalnız 15 numaradaki yaşlı zatlle 17 numaradaki delikanlıdan sabahdan beri haber yok. İkisinin de bavullarını odalarında bırakıp sessizce tirene atıyarak kaçtıklarını haber aldık. Odalarına gittik, her ikisinin de masaları üstünde şöyle birer kâğıt vardı:

«Umulmadık masraflar yüzünden hesabımız ödeyemedik. Hemen göndereceğiz!..»

Kâtip:

— Bir şey göndermezler! dedi. Elleri avuçlarında ne varsa 16 numaradaki bayana sarfettiler.

Ve muzaffer bir eda ile direktöre baktı.

Tam Cingöz Ali, köşkün bahçesini çeviren çitin kenarına sinmişti, ki otomobil de beş, on adım ötede durmuştu. Kapı açıldı. İçeriden pardesüsü ve şapkası elinde smokingli genç bir adam indi. Şoförle hesabını gördü. Sonra otomobil hızla çekip giderken smokingli adam da çalâk adımlarla yürümeğe koyuldu.

Saat gecenin biri, ortalık zifiri karanlık ve her yan ıssızdı.

Cingöz Ali, otomobilden inen yakışıklı gençin yanagmasını beklerken elindeki tabancayı asabiyetle sıkıyordu. Nihayet birdenbire ileri fırladı:

cebinden, zincirle bağlı bir tomar anahtar çıkardı:

— Sen de pek aptalmışsın hanî! Bak bunlara, dünyanın her kapısını açacak Amerikan maymuncuğudur

Bir elinde tabanca, ötekinde lâmba, yazıhaneye yanaştı. Sonra lâmbanın fişini prize soktu.

— Eller yukarı! Kıpırdanayım deme yakarım!

Smokingli adam bu ansız hücumdan şaşalamakla beraber kendini çabuk toparlamıştı. Bir an, sessiz kalakalmış, sonra gülümsüyerek söylemişti:

— Eeey, ne demek istiyorsun bakalım?

Cingöz Ali, Asabi ve kesin:

— Sökül cüzdanı! dedi.

Beriki iyice kendine gelmiş olmalıydı, ki bir kahkaha savurdu:

— Cüzdanı ha? Hangi cüzdanı! Sanssız adammışsın. Ben de senin gibi voli vurmuşu çıktım.

— Haydi haydi, numara istemez. Uzatma diyorum, karışmam ha!

Adam, smokingini açtı:

— İnanmazsan ara! Hangi cüzdanı enayi? Ben de voli çevirmeğe çıktım diyorum sana!

Şimdi şaşalamak sırası Cingöz Aliye gelmişti. Tabancanın smokingliye tutulan namlusu, hedeften biraz inhiraf eder gibi oldu. Fakat edasını bozmadı:

— Ben onu bunu anlamam. Para lazım bana!

— Allah bana, ben de sana! Şimdi gurada göz koyduğum bir köşke girecektim. Aksiliğe bak. Patta-dak yolunu kesiyorsun. Vakit geçiyor!

Cingöz Ali, bu dolmayı yutmazdı:

— Kime anlatıyorsun be? dedi. Bizim bildiğimiz hırsız, balo kılığında gezip otomobille yola çıkmaz! Ev soyacaksın hanî maymuncuğun filân?

Smokingli adam pantolonunun

bunlar. Kıyafetime ne şaşıyorsun, Asıl benim kıyafetimde insan göze çarpmaz. Gecenin bu saatinde ben bu kılıkta kim görse, balodan dönüyor sanır. Bak, sen bile öyle sandın! Gel de sana hırsızlık nasıl yapılır göstereyim! Hem madem ki pek asıyorsun. Bu akşam beraber çalalım. Ne bulursak, yarı yarıya paylaşırız!

Cingöz Ali, nasihat dinler gibi dinliyordu. Merakı da kaharmıştı. Şu Amerikan maymuncuklarının ne işe yaradığını, nasıl kullanıldığını da görmek istiyordu. Nasıl olsa tabancası vardı ya. Sonradan maymuncukları herifin elinden alır, kendisi başlardı bu işe. Tabancanın namlusunu smokingli'den ayırmadan:

— Pekî! dedi. Oyun oynamıya kalkarsan karışmam ha!

Öteki önde, Cingöz arkada yola koyulduklarından az sonra bir köşkün bahçesine girdiler. Smokingli hırsız, köşkün kapısına kadar yürüyüp elindeki maymuncuklardan birkaçını denedikten sonra kapıyı kolayca ve sessizce açtı. İçeri girdikten sonra bir koridor kapısı daha açtılar. Derken üçüncü bir kapı da aynı maymuncuklarla gayet kolay açılınca Cingöz kendi kendine «Bu maymuncukları aldım git-ti!» diye düşündü.

Girdikleri odanın elektriğini yakan smokingli, pardesüsünü ve şapkasını bir iskemlenin üstüne atarken, Cingöz de sigara masalarından birinin üstünde bulduğu tabakayı almış, evirip çeviriyordu. Nihayet:

Kibar Hırsız!

Yazan: C. C. Cem

— Halis gümüş... Bir elli lirası var! dedi. Şunu ben alayım mı?

Smokingli adam yazıhanenin gözüne açmaya uğraşıyordu. Başını kaldırıp Cingözden yana baktı:

— Ah! Senin olsun! dedi. Yalnız şu gözü açamadım. Bak şuradaki masanın üstünde bir lâmba var. Onu buraya getir de fişini, şuradaki prize sok! İşimiz uzamasın!

Gümüş tabakayı cebine atarken yanı başında duran lâmbayı aldı.

Bir elinde tabancası, yazıhaneye yanaştı. Sonra, lâmbanın fişini prize soktu. Fakat gözü yazıhanenin üstüne iligince okadar heyecanlandı ki tabancayı cebine sokup, yazıhaneye üstünde duran kağıtlardan birkaçını aldı.

Hepsinin üstünde «İstanbul Vî-lâyeti Emniyet Müdürlüğü» yazıyordu. Daha aşağıda da «Başkomiser Faik Hakbilir» adını okudu. Hâlâ yazıhanenin göziyle uğraşan kibar hırsız:

— Sen delirdin mi be? dedi. Burası başkomiserin evi. Barut gibi adammış diyorlar. Buraya Ankaradan geldi. Bir yakalarsa hapi yutuk...

Smokingli kibar hırsız:

— Saçma! dedi. Başkomiser Faik, benim kadar olmasın! Şu mendur kilit de amma aksilendi ha!

Birdenbire şakırtıyla gözün kildi ağılıvermişti. Adam elini göze soktu. Ali:

— Çabuk ol! Bir aksilik olur, komiser geliverir!..

Diyecekti, ki apansızın karşısından elinde, gözden çıkan bir tabanca belirdiğini ve namlunun kendine dikildiğini görüverdi. Smokingli adam, kurnaz kurnaz gülüyor ve:

— Sende hiç şans yok Ali! di-yordu. Vakıa ben Ankaradan yeni geldim ama ilk işim dosyaları gözden geçirip hepinizi birer birer bellemek oldu. Sende hiç şans yok! Demek Faik Hakbilir'i tanımadın ha!

Bir eliyle tabancasını tutarken ötekiyle telefonu alıp karakolu buldu. İki memur istetti.

Az sonra gelen memurlara:

— Düşünden geliyordum, karşıma dikiliverdi! dedi. Budalaya bizim Amerikan anahtarlarını maymuncuk diye yutturup buraya soktum herifi. Alın götürün şunu!

Ve elini uzatıp Cingözün tabancasıyla, gümüş tabakayı aldı.

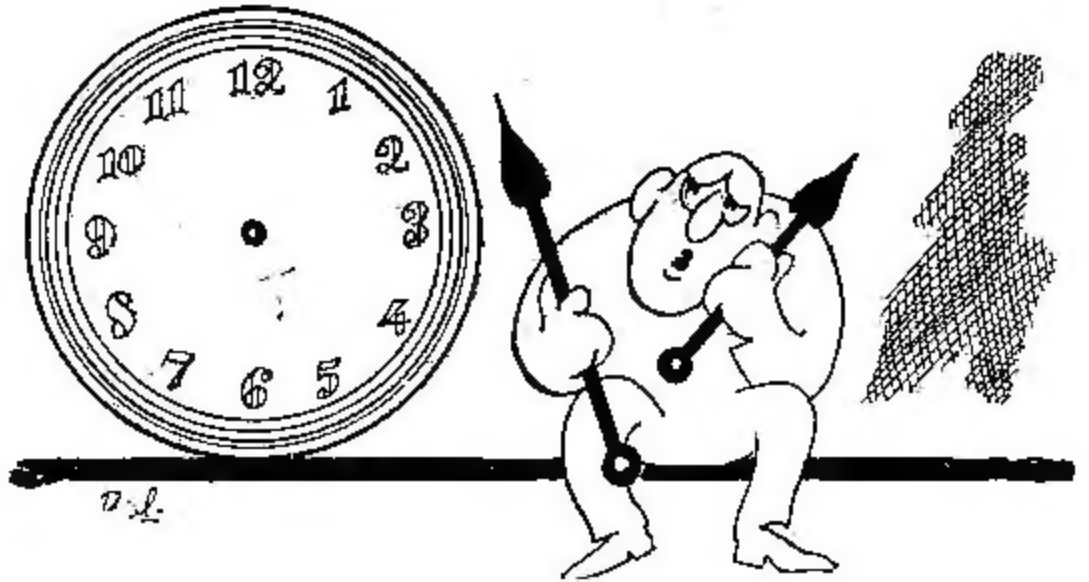
Alinin ağzından çıkan, yalnız şu sözler oldu:

— Ah, ben eşek kafalı!

Başkomiser bir kahkaha attı:

— Sen söyledikten sonra aksini iddia bize düşmez!

Keskin Zekâ

Saatten anlar mısınız? Anlarsanız size bazı soracaklarım var:

1 — Bir saatin akrebiyle yelkovanı 24 saatte kaç defa birbirlerine amut (dikey) dururlar?

2 — Yine 24 saatte kaç defa bir saatin akrebiyle yelkovanından biri başka, diğeri başka yöne yönelerek düz bir çizgi haline gelir?

Bunlara doğru cevap verebilirseniz şahiden saatten anlıyorsunuz demektir.

★ ★ ★

Nevin, yumurta işini halledemedi. Halbuki yumurtaların biri masaya degecek. Birini masanın üstüne koyarsınız. İncisini onun üstüne; üçüncüsünü de onun üstüne koydunuz muydu ikisi yalnız yumurtaya, biri de masaya deymiş ve üçü de masanın üstünde kalmış olur. Velâkin onları bu halde tutmak için Kristof Kolomb'un yaptığı gibi hafifçe diplerinden kırmalı.

Dikkat: Geçenki bulmacada yanlışlık oldu. Kadının kocası 80 inde ölmüştü. Kadın da şimdi 80 yaşında bulunuyordu. Özür dileriz.

Yarın GAZETECİ

GÖRDÜN MÜ O-YUNU?

BİRKAC SAAT SONRA SANTAMARYA ANTİLLERİN ÖNÜNE GELDİ

ŞİMDİ NEREYE GİDİYORUZ?

POLİSLERİN BİLMEDİKLERİ BİR DELİKTE GİZLENECEĞİZ.

GEMİ BİR TAKIM ADA CIKLARIN ÜZERİNE DOĞRU YOL ALDI.

BURAYA KİMSE YANAŞAMAZ RAHATÇA BURADA GİZLENEBİLİRİZ.

SANTAMARYA ETRAFI YÜKSEK TEPELERLE GEVRİLİ KÖRFEZE GİRDİ.

BAK KAPTAN BİR GEMİ DAHA VAR..

SAHİ.. KİM ACABA?

ALLAH KAHRETSİN.. JAGAR'IN GEMİSİ.. NE HALT KARIŞTIRIYOR BURADA..

BU JAGAR DA KİM?

ARKADAŞLARINA OYUN OYNAMAKTAN HOŞLANAN BİR SERSERİ

SANTAMARYA ÖTERİNE YAKLAŞTI.

CAKİ... MORUK SENİ HANGİ RÜZGAR ATTİ BURAYA..

İKİ KAPTAN BULUŞTULAR. HOŞGELDİN CAKİ.. SENİ GÖRDÜĞÜME ÖYLE SEVİNDİM Kİ..

BU YANINDAKİ DELİKANLI KİM? ONU İLK DEFA GÖRÜYORUM

BİR TÜRK! GÖZÜ PEK BİR DELİKANLI.. HAYATIMI KUR.. TARDI.

BENDE DE BİR YENİLİK VAR.. UZUN ZAMANDIR YANIMDA..

OHHO! PEK YAMAN... BU KİM?

AKRABADAN DOLORES YETİM KALDI.

YÜKÜN NE?

İŞ YOK... KON-SERVE... SENİNKİ?

POLİSLER ALDI.

TATLIYA BAĞLIYAMADIN MI?

ARKASI VAR.

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

PROFESÖR! SİZİ ARJANTİNLİ JUAREZ ADINDA BİR DOKTOR GÖRMEK İSTİYOR.

ŞU BİZİM PABLO JUAREZ.. BUYURSUN.. BUYURSUN..

SİZİNLE TANISMAK BENİM İÇİN HAKIKİ BİR ŞEREF PROFESÖR..

KIZIL DERİLİLERE AIT EŞYALAR ÜZERİNE BİR ETÜT HAZIRLAMAK ÜZEREYİM. ŞİMDİ KUZEY AMERİKADAKİLERİ TETKİK KE GELDİM. ÇOK GÜZEL..

KOLLEKSİYONUNUZUN METHİNİ DUYDUM. MÜSAADE EDER SENİZ ONLARI GÖRMEK İSTİYORUM. PEK TA BİR DOKTORCUGUM..

BRIK O RAPORU SEN TAMAMLAR MISIN? BEN DOKTORA BİZİM KIZIL DERİLİ KOLLEKSİYONUNU GÖSTEREYİM.

MÜKEMMEL! ARJANTİNDE BÖYLE TAM BİR KOLLEKSİYON YOK.. ŞİMDİ DE BEBEKLERİ GÖSTEREYİM.

BU KOLLEKSİYONUN EN GÜZEL PARÇASI. ÇOK GÜZEL.

YAKINDAN GÖREBİLİR MİYİM? KİMSEYE GÖSTERMİYORUZ AMA, BU TABİT SİZE GÖRE DEĞİL..

ESRARENGİZ BEBEGİN BU OLDUĞU SÖYLENİYOR. ÖYLE Mİ? HAKİKATEN MERRAKLI..

AFFEDERSİNİZ.. SİZE ÇOK ZAHMET VERİYORUM AMA.. LÜTFEN TABİT?.. SUNU DA GÖSTERİR MİSİNİZ?

PROFESÖR ARKASINI DÖNDÜ

SAHTE DOKTOR O KADAR DA GÜZEL NUMARA YAPIYORKI KAN MAMAK ELDE DEĞİL..

BİR EL ÇABUKLUĞU YAPTI

YILAN KADIN

12

23

PEPINO ŞİNDİ BENİ DİNLE! HEMEN EVE KOŞ, VE TITANYANIN KOCASININ GECEYİ BURADA GEÇİRİP, AVA SABAHLEYİN ÇIKACAGINI SÖYLE!

"İYİ AMA, MATHAZEL, O BANA DEDİKİ..."

MARSELLA HEYECAN İÇİNDE ÇOCUĞA TEMBİH ETMİYE BAŞLADI...

BENİ GÖRDÜĞÜNÜ KİMSEYE SÖYLEME! BAKKALDAN SÜÇLÜK ÇALDI DİYE SENİ ELE VERİRİM.

AMA BEN ÇALMADIM Kİ..."

"VARDI. GİDO TÜFEĞİNİ ÇIKARIP GENÇ KIZA DOĞRULTMUŞTU. MARSELLA DEHŞET İÇİNDE KALDI. GİDO GAYET SAKİN KONUSUYORDU."

İSTER SEN ÇALMIŞ OL, İSTER OLMA, BEN SENİ YAKALATIRIM GENE HASTALANACAGIMDAN KORKTUKLARI İÇİN KARDEŞLERİM AVA GİTTİĞİMİ İSTEMİYORLAR! ONUN İÇİN AĞZINI SIKI TUT!

PEKİ MATHAZEL!

ÇOCUK GİDER GİTMEZ, MARSELLA ALEL ACELE BİR YER YATAGI HAZIRLAR. AZ SONRA GİDO GÖRÜNDÜ. BİRİNİN BAKIŞLARINDA İHTİRAS.. ÖTEKİNİNKİNDE KİNG...

GÖRÜYORMUSUN GİDO HAYATTA HER ŞEY TEKERRÜR EDERMİŞ. İŞTE YİNE İSSİZ BİR KULÜBEDE BAŞBAŞAYIZ. SENİ EVDEN BEKLEMİYECEKLER. BENİMDE BURADA OLDUĞUMU KİMSE BİLMİYOR..."

CABUK DEFOL! BURADAN GİT YOKSA ATEŞ EDERİM.

BUDALAI! DEMEK BANA BIRAK GECEŞİ DAHA YAKLAŞTIYACAKSIN!

ÇEKİNGEN FAKAT İSRARLI TAVIRLARLA GİDOYA DOĞRU YÖRÜDÜ

BANA KARŞI İŞLEMİŞ OLDUĞUN GÜNAHI BOYLENİ AFFETTİRECEKSİN BENİ ÖLDÜRDÜNCHE KARAN NE DER? VALLİCİĞİN NE DER? YÖREĞİN VARSA HADI ATEŞ ET!

SAYFAYI GEVİRİN

GIDO KENDİNİ TUTAMAYIP TE-
TİGE BASMIŞTI. FAKAT MAR-
SELLA ÇEVİK BİR HAREKETLE
YANA FIRLAYIP KURTULMUŞ-
TU. MARSELLA HAYRETTE İDİ.

DEMEK BENİ SAHİDEN VURA-
CAKTIN ÖYLEMİ? DEMEK BENİ
KOVLİYORSUN? GİDO BU
HAKARETİ ANCAK KAN TE-
MİZLİYEBİLİR! BU DEDİ-
GİMİ UNUTMA!

MARSELLA DIŞARI FIRLADI.
PERİŞAN BİR HALE GELEN
GİDONUN ELİNDEN TÜFEK
DÜŞMÜŞTÜ.

ALLAHIM! NE KÖTÜ BİR
DURUMA DÜŞTÜM. YILAN
BENİ NEREDEN ISIRACIĞI-
NI BİLİYOR. TITANYA
İÇİN KORKMUYORUM, FA-
KAT ÖTEKİ MASUM
KIZA NE YAPACAK?

BİRDEN
GLOKOLARIN ÇİFTLİ-
ĞİNE ULAŞTIĞINI FARKETTİ.
GLOKO'NUN PENCERESİNE TAŞ ATIYA
BAŞLADI.

MARSELLA YAĞMUR ALTINDA DELİ
GİBİ KOŞUYORDU.

BENİ ÖLDÜRMEK İSTEYİŞİ BANA DOKUNMA-
DI DA KOVUŞUNU HAZMEDEMİYORUM. BUKA-
DARDAMI İGRENCİM. BENİ HER GENC BEĞENMEDİ.

GLOKO'YU ŞİMDİ
GÖRMESSEM DELİ
OLURUM.

BLOKO
KOŞUP KAPİ-
YI AÇARAK MAR-
SELLAYI KOLLARI-
NIN ARASINA ALIR.

SENİN BU SAATTE
BURALARDA İŞİNNE

ALLAH AŞKI-
NA BENİ İÇE-
RİYAL!

DİNLENMEK
UZERE YA-
TAGINA U-
ZANMIŞO-
LAN GLO-
KO TAŞ SES-
LERİNE
KALKAR.

KİM O? KİM
BU YAĞMUR-
LUN ALTINDA
Kİ KADIN?

Yazan: M. YAMAN

Tirene iki kişinin kollarında gelmişti. Hafif topallıyordu. Yüzünde siyah gözlük vardı. Şapkasını, küçük çamaşır tavulunu yanındakilerden birisi taşıyordu.

Biletçi kendilerine ayakta duracak yer bile olmadığını söylediği halde hastayı getirenlerden ihtiyarcası

- Ne olursa olsun, dedi. Hemen İstanbul'a g.tmemiz lazım.

- İğdi, kulığına fısıldadı:

- Hastahane'ye gidiyor. Ben sevabına yola çıktım. Koynunda belediye'nin verdiği bir vesika var Kuduzmuş. Şimdi'lik pek sakdirmiyor amma doktor, İstanbul'a kadar ilk nobetler gelmeden götürülebilirseniz ne âlâ demiş.

Memur hasta delikanlıya acıyarak baktı. Pek de gençti zavallı. Yanında kendi akrabası bir delikanlı vardı. İkinci mevkii dolu kompartimanlarından birinin önünde ayakta durmuşlardı.

Havadis vagonda hemen dallanıp budaklandı. Korkak ve canına düşkün olanlardan birisi bavulunu kapığı gibi soluğu restoranda alınca ihtiyar adam, açılan bir kişilik yere hastayı oturttu.

Kompartimanda bulunanları bir korkudur almıştı. Bir tüccar haykırı:

Soyle biraz sıkışalım da yanında biriniz bulunun bari.

Memnuniyetle s.kıştılar. Hastanın yanına oturan adam onun ağzını mendiliyle kurularken başını salladı. Etrafına ümitsiz ümitsiz bakındı.

Hastanın ağzındaki bu salyeler hiç de iyi alâmet değildi. Kendi kendine de homurdanıyor, kaşınır gibi hareketler yapıyor, yumruklarını sıkıyor, dişleri hafifçe gıcırdıyordu.

Bütün bir vagon halkı bu yüzden tedirgin olmuştu. Zaten tıklım tıklım dolu olan vagondaki rahat-sızlığa bir de bu korku binmişti.

Kapıdan bakanlar yanlarındakilere fısıldıyordu

Dişlerini gıcırdatıyor. Bu hale geldikten sonra İstanbul'a yollamakta bir mâna yok. Ölecektir. Hem de çok fena bir şekilde. Eğer hastahane'ye kadar götürülebilirlerse hemen karyolaya bağlarlar, Bari bir serum yapsalar da çabucak ölse.

İyiliksever bir adameğiz, bu sırada yerinden kalkmış, delikanlıyı da hastanın obur yanına oturtmuştu.

Hakikaten hastanın hali gittikçe fenalaşıyordu. Geriniyor, dişlerini gıcırdatıyor, fena fena soluyordu.

Kompartimanda bulunanlar dışarıdakilerin iğaretiyle yerlerinden kalkıp çıktı. Üçünü yalnız bıraktılar. Ellerinden gelse vagonu, hattâ treni terkedeceklerdi. Fakat herke-

sin is, gücü vardı

Bir istasyonda durdular. Yeni yolcular geldi. Kapıyı açmaya kalkışanlara otekiler olup biten, yoti tirdiler. Asık suratlı, birisi düşünce, içeriye daldı. Fakat daimastıyla geri fırlaması bir oldu

Delikanlı çok korkunç bir halde ona salmış. Hattı ağz. küçük bavu lu tutan eline raslamış. Biraz acıtmış bile

Mendiliyle el ni sıkıyor, yüzünden boncuk gib, ter iniyordu

- Allah belasını versin. Dernek ayağınzla ısırmaya gelmiş. Bak başına gelene. Şimdi ben ne yapayım.

Zavallının elinde bir, ik, sıyrık da vardı. Bir yolcu

- Aşlanmanız lazım, dedi. Üzülmevin. Biraz vakit kaybedecek, her gün iğne yemeğe gideceksiniz. İhmal etmevin sakın. İşte misah gözünüzün onurde

Yolcu ağlıyacak dereceye gelmişti

- Hay ayağın kırılardı da gelmez olaydım. Fşkşehirde muhim işlerim vardı. Şimdi İstanbul'a g.tmeğe mecburum.

Sağ selâmet İstanbul'a varanların içinde sadaka verenler oldu. Tiren durur durmaz kendilerini vapura attılar.

Bu hâdiseden bir ay sonra, bir akşam, tirende eli ısulan adamı Tepebaşı bahçesine girerek masaların arasından kendisine bir ver ararken karşısına o kuduz delikanlı ile iki arkadaşı çıkmasın mı? Oturmuş kafayı çekiyorlardı. Hem de hayli olmuşlardı. Adameğiz dayanmadı

- Demek kurtulduunuz ha? diye haykırdı. Bir mucize vallahi

Delikanlı sordu:

Neden kurtul'duk Bay. Anladım?

Canım siz tirende rastladığım hasta değil miydiniz? Hani bacağı'nızı ısırmış da tedaviye gidiyordunuz.

Çakır keyif bulunan uç kafadar birden işi anıyarak kahkahayı bastılar. İhtiyarcası yanında bir yer a qıverdi

- Oturun Allah,nızı severseniz Oturunuz da anlatayım. Biz şöyle bir keyif çatalım diye İstanbul'a geliyorduk. Kendimize tirende yer bulmak için bir kuduz davasıdır çı karttık ortaya.

Adameğiz hırısından âdeta morardı. Boş bira şişelerinden birisini kapığı gibi ihtiyarın kafasına yerleştirdi. Bahçe birbirine girerken o direk direk haykırmıyordu

- Alçak herifler. Sizin yüzünüzden karnım delik deşik oldu. Canımın acısına mı yanayım, işlerimin yüzüstü kaldığına mı? Yoksa yoktan yere giden parama mı?

İhtiyar başından akan kanı silerken hâlâ gülüyö, otekiler bağıran adamı yatıştırmağa çalışıyorlardı.

İYİ SAATTE OLSUNLAR

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU

Esrarengiz Aşk ve Macera Romanı: 12

gık birden söndü. Demek yathuş lardı. Tamamıyla mudahalesiz ka- lan gece şimdi daha karanlıktı. Bir kuru dal büyük gürültülerle düştü. Köpek oraya kadar koşarak döndü, fakat eski yerine oturmadi Yine huysuzlanıyor ve sbyleniyordu. Muavin birden sordu:

latiyordu.

Biraz sonra önlerindeydiler. Bir, iki metre kadar onlerinde. Koşkun beyaz rengi gecenin karanlığına rağmen golgelere bir fon teşkil e- diyordu.

Küçük, yorgun, fakat çok tatlı bir sada:

Ramses bahçe kapısının eşğinde bir kaplan heybetiyle duruyordu. Bir an kadar etrafına bakınan Tuğ- rul:

— Yukarıya çıktı galiba, dedi.

Merdivenlere atıldı. Refik peş sıra koşuyordu. İkinci kata çıktı- lar. Orası zifiri karanlıktı. Tuğrul oradaki komütatörü bulmak için birkaç dakika kaybetti. Salonun bir ucuna çıkan merdiven başında kim- seler yoktu. Ressamın dairesine gi- dilen koridorun kapısına doğru i- lerledi. Orasını dinliyecekti. Fakat koridorun kapısı birden açıldı. Sağ-

ları dağıldı. yüzü sararmış, üzerin- de acele alınmış bir sabahlık bulu- nan Bayan Samiha göründü:

Ne oluyorsunuz? Bu gürültü nedir?

Geng ve guzel kadının bu telâşlı sorularına hemen bir cevap vermi- yen detektif onun yüzüne dikkatle baktı. Sonra:

— Affedersınız, dedi. Hava fazla sıkıntılı. Bahçeye çıkmıştık.

— Fakat koşuyordunuz. Sonra bir kadın sesi daydım gibi geldi ba- na.

— Kadın sesi mi? Aldanmış ola- caksınız. Kenan Bey uyuyor mu?

Evet.

Bir, iki adım sokulan detektif kori'orun nihayetindeki açık oda- nın kapısına bakıyordu. Geng kadın ih- tiyatla sordu:

— Fakat ne var?

Tuğrul kat'i bir sesle:

Gormek isterim, dedi.

Gormek ni istersiniz? Fakat uyanırsa oyle sınırlenecek ki. Maa- mafih.

Geng kadın birden büyük bir he- yecan içinde

— Gırınız dedi. Gırınız içeriye

Detektif ondan önce odaya doğ- ru bir adım attı. Sonra bir daha. Ve gırer gırmez tepesinde saçlarının dikildiğini duydu. Şiddetle geriye donerek baktı

Fakat hayır, Bayan Samiha işte karşısında ve odanın ortasında a- yakta duruyor, bir parmağını du- daklarına koymuş gürültü etmeme- lerini anlatmak istiyor. Halbuki o detektifi arkasından atmıştı. Ken- disi kapının dışında ve Refiğin de arkasındaydı. Sanki orada gözden kaybolmuş ve yatak odasının orta- sında behrmıştı

Bu anda uzakta, köşkun içinde bir kapının açıldığı duyuldu.

Detektif ayaklarının ucuna basa- rak odadan çıktı. Koridora varınca süratle merdivenleri çıktı. Refik o- nu nefes nefese takip etti. Üst kat- ta kimseyi goremadiler. Fakat salo- nun kapısı aralık duruyordu. Tuğ- rul oraya koştu. Bir golgenin yan- odalardan burisine daldığını gördü.

Bu sefer yakaladım, diye hay- kırdı

Bir, iki sıçrama ile odaya vardı. İçeriye gırdı. Süratle elektrik ko- mütatörünü çevirdi.

(Arkası 14 üncü sayfada)

— Duydunuz mu?

Tuğrul cevap vermedi. Fakat muavinin duyduğu sesi o da işitmiş ve sesin geldiği tarafa başını çevir- mişti.

Haff, madeni bir gıcırta olmuş- tu. Köpek süratle yerinden kalkmış ve uzaklaşmıştı

İki erkeğin dört gözü gecenin i- çindeki karartıları seçmek için ka- pının bulunduğu istikamete çevril- mişti.

Kumlar ve kumların aralarına karışan çam iğneleri çıkırdıyordu. Bu adım sesleri ne muntazamdı.

Önce kopeği gördüler. Bir mer- kep kadar irilmişti sanki. Gayet a- ğır yürüyordu ve arkasında ince, narin bir gölge, bir kadın silüeti geliyordu.

Refiğin eli sabık müdürün çolak koluna yapışmıştı. Parmakları tit- reyor ve korkusunu, heyecanını an-

— Of! diye inledi.

İşte o zaman üstadın önceden hazırladığı elektrik feneri bu mus- tarip kadın silüetinin üzerine bem- beyaz, kuvveti bir ışık serdi.

Cep fenerinin yanmasıyla bir kadın sesinin şiddetle haykırması bir oldu. Ramses sıçrayarak detek- tifi üzerine atıldı. Üstat hasır kol- tukla birlikte sırtüstü yuvralandı.

Metin adam çolak koluna rağ- men bir yay gibi yerden fırlamış ve düşüp sonen lâmbayı aramağa lü- züm gormeden haykırıyordu:

Gel.

Refik on adım ileride bulunan köşkün açık kapısına ondan önce yetişemedi. Methale sıçrayan Tuğ- rul elektrik komütatörünü çevirdi. Göz kamaştıran bir ışık etrafı gün- düze döndürdü.

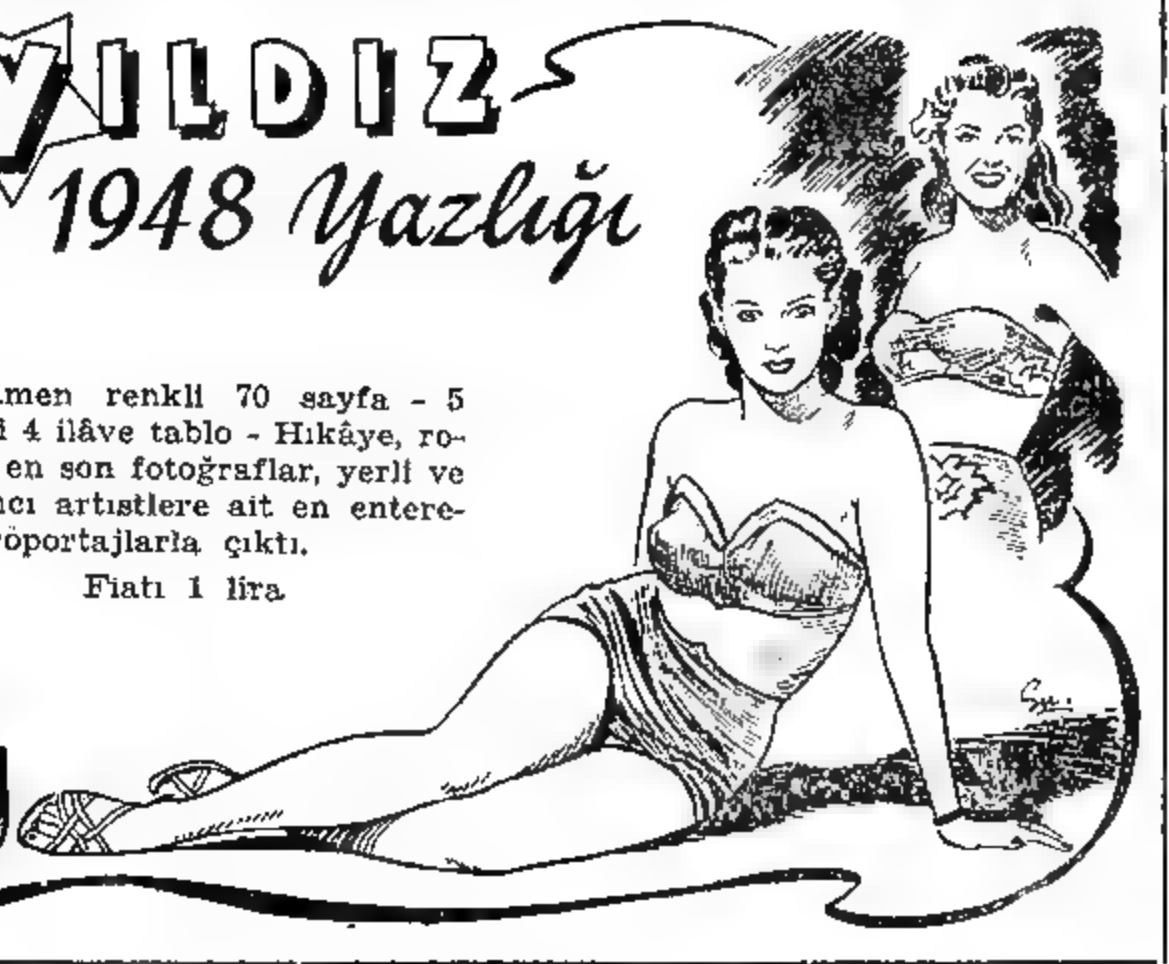
Refiğin benzi sapsarıydı. Üstat çok daha fazla sınırlı görünüyordu.

Saçları dağınık, yüzü sararmış, üze- rinde acele alınmış bir sabahlık bu- lunan Bayan Samiha göründü.

YILDIZ 1948 Yazlığı

Tamamen renkli 70 sayfa - 5 renkli 4 ilâve tablo - Hikâye, ro- man, en son fotoğraflar, yerli ve yabancı artistlere ait en entere- san röportajlarla çıktı.

Fiati 1 lira

ATCAMBAZI

Nakleden: O. Turgut

din? Deli misin sen?

Demekten kendini alamadı.

Çingene, bu sözlere gülerken cevap verdi:

— Hayvanın neden topalladığını biliyorum ben!. Nalının mihlari-
dan biri iğri çakılmış da ondan to-
pallıyor!. O mih çekince ne topal-
lığı kahr ne şir şey!. Bu işte ben

Seplengard kasabası bilemedi-
niz 30 hanelik bir yerd ama
bugün kasabada dehşetli kala-
balık vardı. At pazarı kurulmuş ve
civar köylerin bütün halkı, kasaba-
ya akın etmişti. Civar köyler diyo-
rum bir sürü milletten insan bu-
lunduğunu da hemen söylemeliyim.
Macarlar, Slovaklar, Çekler, Roman-
yalılar... Ve bilhassa çingeneler
hayli kalabalıktı. Kendime ihtiyar
bir Macar ahbab buldum. Ernö Fe-
kete! Hoş bir adamdı. Keyfini hiç
bozmazdı ve her zaman gülerdi. Çe-
kemediği bir şey varsa, çingeneler-
di. Hilekârlıklarından el'aman çe-
kiyordu.

Birlikte pazarı gezdik. Atlar,
çeşit çeşit kısırak ve aygırlar, öküz,
inek ve koyunlar, birkaç tane e-
şek... Bir sürü hayvan satılığa ge-
tirilmişti. Ahcılar, birini bırakıp bi-
rine geçiyor. Hayvanın her tarafını
iyice bir muayeneden geçiriyor ve
sonra da uzun boylu pazarlığa giri-
şiyorlardı... Hem de ne pazarlık?.
Çeke çeke, birbirlerine söğüp saya
saya, hattâ gırtlak gırtlığa gelerek
bir hayli çekıştikten sonra, birbiri-
rini öldürecek sandığınız ahciyle
satıcı, bir de bakıyordunuz, anlaşı-
yor ve sarmaş dolaş oluveriyor-
lardı.

Benim ahbab, ihtiyar Ernö Feka-
te de en kurnaz at cambazlarından
biri diye meşhur olmalıydı, ki sık
sık ahcıların gelip kendisine danış-
tıklarını, hayvan gösterdiklerini, fi-
at sorduklarını görüyordum.

Lâkin o, istediği kelepri düşü-
meden çekişe çekişe öğleyi ettik.
Bu sırada bir Rumenle bir çingene-
nin iriyarı bir atın başında harıl
harıl pazarlık ettiklerini duyarak o
tarafa yöneldik. Ernö Fekete bu pa-
zarlıkla pek ilgilenmiş olmalıydı. İ-
ki adamın başında durup seyre baş-
ladık.

Rumen, hayvanına 300 pengö ist-
iyor, çingene de sadece 50 pengö
veriyordu. Tilki yüzlü ahbabım, ku-
lağıma eğilip fısıldadı:

— Su Rumen yok mu?. Bu ha-
valinin en kurnaz serserilerinden
birdir. Bakalım pazarlığın sonu ne
olacak?

Bu sırada çingene, Rumene:

— Göster şu atı bakalım!. de-
mişti.

Rumen, hayvanı yularından tu-
tup gezdirdi. At, fena halde topallı-
yordu. Rumen meydanda bir dola-
nıp döndükten sonra pazarlığa yeni
baştan koyuldular. Rumen 200 pen-
göye inmiş, çingene de 75 pengöye
çıkırmıştı. Yirmi dakika kadar daha
çekıştikten ve söğüşüp sayıştıktan
sonra nihayet 100 pengöde mutabık
kaldılar. Ernö gülmeğe başla-
mıştı. Çingene parayı verip hay-
vanı aldı. «Aca-
ba kim kimi al-
dattı?..» diye dü-
şünüp duruyor-
dum. Nitekim bu
iş Ernöye de bi-
raz acayip gelmiş
olmalı, ki çinge-
neye:

— Bu topal
hayvana ne diye
100 pengö ver-

aldanmadım Rumeni içeri koydum.

Ernö Fekete bu cevaptan pek
memnun kalarak beni aldı. Birlikte
kasabanın harap meyhanesine gir-
dik. Tatlı Tokay şarabından içme-
ğe başladık. Fekete, serseri Rume-
nin aldanmış olmasına pek sevin-
iyordu. Tam bu sırada Rumelin
meyhaneye girdiğini görünce hemen
herifi yanına çağırdı ve hayvanın
topallamasına mihinin sebep ol-
duğunu anlattı. «Şimdi Rumen na-
sıl içerliyecek!» diye düşünüyor-
duysa her halde pek hata ediyordu.
Çünkü Rumen kıs kıs gülmekteydi.
Ernö Fekete, bu tebessümün sebe-
bini sorunca herif:

— Hayvan topaldır. Ben, müste-
riler, bu topallık mihitan geliyor san-
sınlar diye mahsustan mih iğri

çaktım!. Asıl aldanan ben değilim,
çingenedir!.. Demesin mi?

Ernö Fekete'nin âdeta keyfi ka-
çacaktı ama Allahtan ki o sırada
topallıyan atı yedeğinde götüren
çingene oradan
geçiyordu. Ernö
yanına koşup
meseleyi anlattı.

Çingene ihti-
yarın sırtını ok-
sayarak güldü:

— İş bildiğin
gibi değil Feka-
te!. At topal da
olsa yine alda-
nan Rumendir.
Çünkü verdiğim
yüz pengölük
banknot sahtey-
di!.

MANDRAKE
SİHİRBAZLAR KRALI

... GANGSTER
PILOTU OTURDU.
ŞU YERE BAĞLA-
MIŞ VE KENDİSİ
PARAŞÜTLE
ATLAMIŞ..

PILOTSUZ KALAN TAY-
YARE YERE YERE DÜŞMÜŞ

GANGSTER PILOTUN VE
TAYYARENİN YANISINI SEY-
RETMIŞ

... AMA YA-
NAN TAYYA-
RE YINE UÇ-
MUŞ.. VE
HORTLAK
TAYYARE
OLARAK
GANGSTE-
RİN PEŞİNE
DÜŞMÜŞ...

YA BU GANGS-
TERE NE
OLMUŞ
İNİŞİNİ SEYRETMIŞ
VE DÜŞMÜŞ
ÖLMÜŞ

HORTLAK TAYYARE HERGECE
UĞAR ONU GÖREN HERKES ÖLÜR
HMMMM!

YARIM
AKILLI
İHTİYA-
RIN AN-
LATTI.
Şİ HİKÂ-
YE BU
RADA
BİTTİ.
İHTİYAR
UÇAK-
LAŞTI.

BU İHTİYAR OKUMUŞ BİR
ADAMMIŞ.. ANLATTIKLA-
RI SAHİ İSE ÇOK KÖR-
KUNŞ SEYLER.

HAKKIN VAR NARDA..
AMA PILOTLARIMIZ BOŞ
BİR TAYYARENİN UÇTU-
ĞUNU GÖRMÜŞLER.

HİÇ ÖYLE ŞEY OLUR MU? SE-
NİNLE ALAY ETMİŞLER BEN
ÇARŞIYA ÇIKIYORDUM. GEL
BENİ
AL.

HORTLAK TAYYARENİN
SIRRI NE
ACABA?

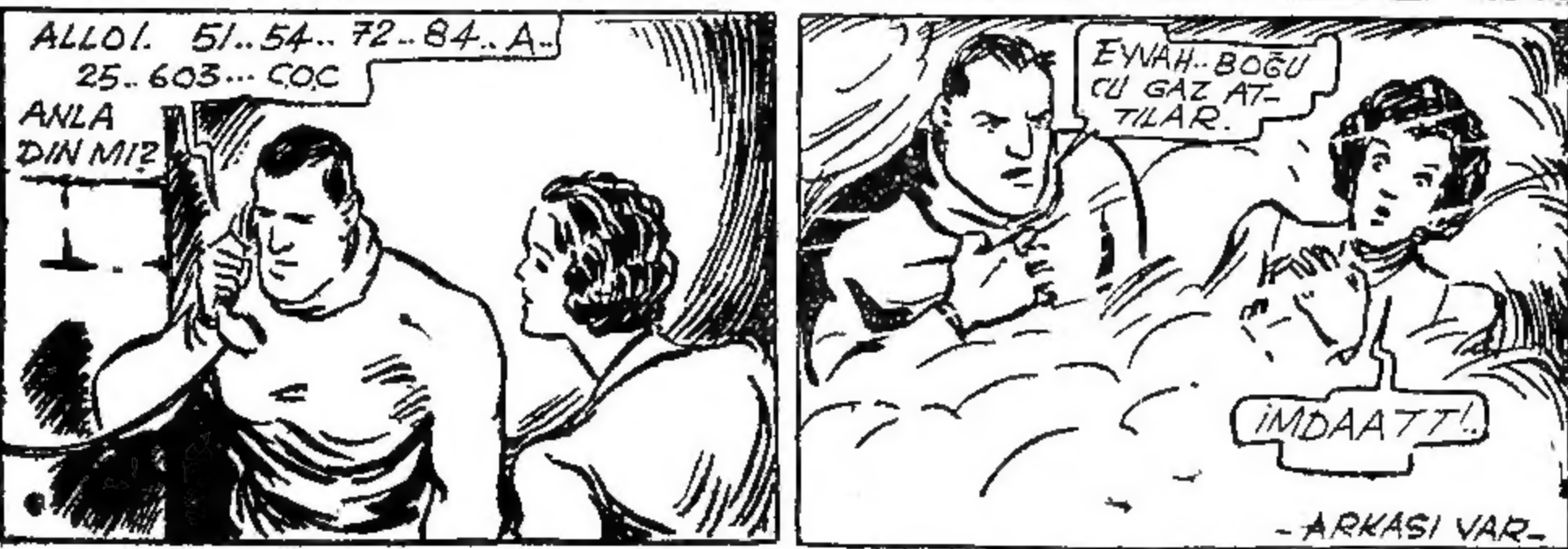
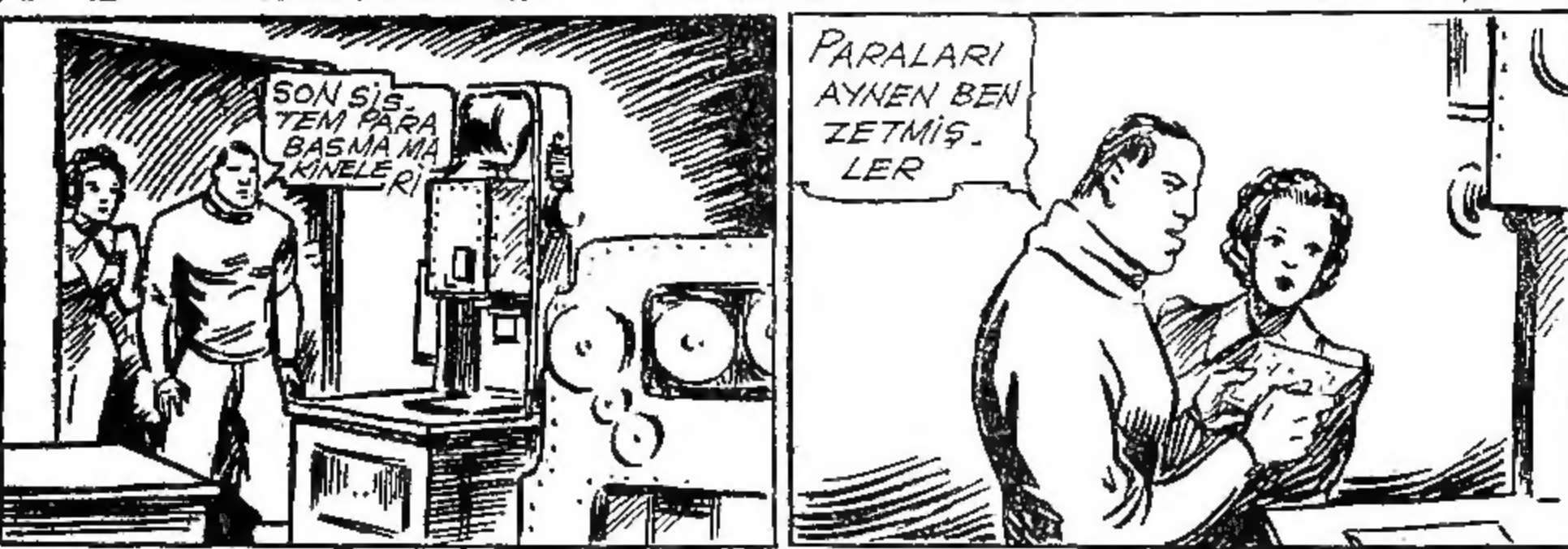
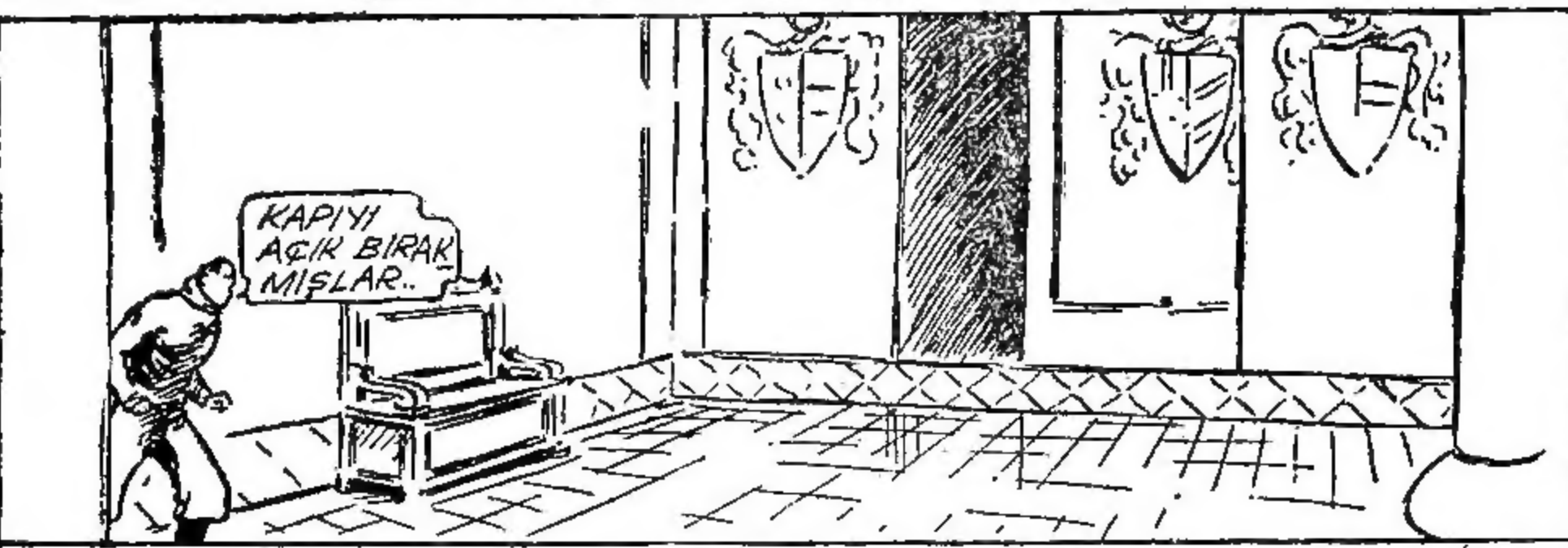
HEY YARABİM.. MANDRAKE GEL-
MİYECEK GALİBA.. YORULDUM.
HEY TAKSİ.

OTOMOBİLİM GELMEDİ
TAKSİYE BİN-
MELİ-
YİM

AK KASI VAR

KARA ALI HORTLAKLI KALE

CEHENNEMDE BİR GEÇE

(3 üncü sayfadan devam)

yordum.. Ateşin yanı başına çökü-
verdim..

Başım zonkluyor, kulaklarım
uğulduyordu. Fakat bu arada kurt-
ların saldırmaz olduklarını da sezi-
yordum. Acaba ne olmuştu? Sürüne
sürüne yarıklardan birine gittim.
Dışarıya bakınca kurt sürüsünün,
kendi aralarından öldürdüklerini
didiklemeğe meşgul olduğunu gö-
reck kadar hava açılmıştı. Sabah o-
luyordu.

Demir şişe tekrar yakaladım. A-
damakılı çatırdamaya başlayan ku-
lübeden dışarıya kendimi bin zor-
lukla attığım vakit ortada birkaç
paralanmış kurt leşinden başka bir
şey kalmamış olduğunu gördüm.
Mecalsizlikten yıkıla yıkıla yakın-
daki dereye ulaşıp kafamı sulara
daldırdım. Çıkardım, bir daha dal-
dırdım ve tekrar çıkardım... Buz
gibi su, beni kendime getirdi.

Bir cehennem gecesi geçirmiş;
müthiş bir ölümden kurtulmuşum.
Şunu da ilâve edeyim ki Yüzbaşı
Marillo'nun vasiyetini yerine getir-
mek mümkün olamadı. Ben Atlas
denizi kıyısındaki Mazaltan şehrine
vardığım gün General Almeda, hükü-
met orduları tarafından yakalanmış,
kurguna dizilmişti. Ancak hükümet
meydanında teşhir edilen ölüsünü
görmem kabil olabildi.

BİNBİR ROMAN'A Abone Olunuz !

İYİ SAATTE OLSUNLAR

(12 nci sayfadan devam)

Fakat odada kimseler yoktu. O-
danın ikinci kapısına atıldı. Onu
zorladı. Topuzu gevirmek istiyordu.
Topuz yumuşak bir mukavemet gös-
terdi. Sanki birisi arkadan buna
mâni olmak istiyordu.

Bu anda asabî, ince bir ses sor-
du:

— Fakat ne oldu size bu akşam
Tuğrul Bey? Oradan oraya niçin
koşuyorsunuz?

Detektif haykırdı:

— Bayan, bayan, bana iyi baki-
nız siz. Bütün bunlar...

Şiddetle zorladı. Elinin altındaki
topuz: bu defa gayet kolay olarak
döndü. Fakat kapı bir cisme çarpa-
rak devrildi ve bir gârgırtı oldu.

Genç kadın yine haykırdı:

— Aman Yarabbi, siz çıldırdınız
mı? O güzel vazoyu devirdiniz.

Kapının önüne konulmuş olan
büyük bir vazo devrilmiş ve birkaç
parça olmuştu. Bu odanın bir başka
kapısı daha yoktu. Ve odada kim-
seler görünmüyordu. Biri depo va-
zifesi gören ve kullanılmıyan oda-
da öteye beriye atılmış perişan bir-
kaç eşya daha vardı.

Çıldırarak derecelerine gelen
Tuğrul açık pencereye koştu. Ora-
da küçük bir balkon vardı. Bu bal-
kondan bitişik odanın penceresine
geçilebilirdi. Bu pencereye koştu.
Fakat onu odanın, biraz evvel gir-
miş oldukları odanın içinden, sür-
gülü buldu. Koşarak geriye döndü.

Bayan Samiha bu pencerenin ö-
nündeydi. Şiddetle soluyordu. Yü-
zünde hem bir korku, hem de hid-
det vardı:

— Rica ederim Tuğrul Bey, di-
ye haykırdı. Artık bu delice hare-
ketlere bir nihayet verelim. O za-
vallı ve evhamlı sanatkarın idfiki-
sine siz de aşılanmışsınız.

İki gâşkın misafire içleri itap,
tenkit belki de istihza dolu gözlerle
baktı ve ilâve etti:

— Geceniz hayırlı olsun!

(Arkası var)

GİZLİ VAZİFE !..

SEVGİLİ ARKADAŞLARIM. TEHLİKE SEZİNİYORUM. ROLAN BU AKŞAM BİRŞEYLER SAYIKLADI. TETİKTE DURALIM. UYANIK BULUNALIM.

NE YAPALIM PEKİ?

UZUN VE ZAHMETLİ BİR YOLCULUĞA HAZIRLANINIZ BU AKŞAM KAMPIN YERİNİ DEĞİSTİRECEĞİZ.

ALEN ANNEMİ VE MARSELİ BÖYLE BIRAKMAMALI. YIZ.

ALEN GALİBA SİZİNLE GELEMİYECEĞİM. MARSELİ BULMALIYIM.

HERŞEYDEN EVVEL ASKERSİN ANDRE..

ROLAN İHTİYATLI ADIMLARLA OVAYA İNDİ. BU YOLU TAKİP ETME. SEYDİM İZİMİ BULURLARDI.

ARTIK KALBİM RAHAT. ONLARA TEHLİKEYİ HABER VERDİM. BAŞLARININ FARESİNE BAKSINLAR.

ROLAN CIVAR KASABANIN ALMAN KOMİTANLIĞINA GİTTİ. KAPİYİ BİR ÇAVUŞ AÇTI.

BİR SUBAYLA GÖRÜŞECEĞİM.

HANGİ SUBAYLA?

KURZ!.. BENİ TANIYOR.

SÖYLİYECER. BEN SİZİ ÇALDIRIM ÖNEMLİDİR. ÇETECİLERİN KAMPININ NEREDE OLDUĞUNU BİLİYORUM. YERLERİNİ DEĞİŞTİRMEYEN GİTMİYİZ LAZIM.

KAÇ KİŞİ BUNLAR İKİYÜZ KADAR VAR. REİSLERİ ALEN VE ANDRE İSİMLİ ARKADAŞI ÇOK AZILI..

BU HA-PARA İSTEMİYORUM.. İKİ DİLE BENDEN YAZILI NE DİLER SEN..

NEYMİŞ ANDRE YAKALANIR YAKALANMAZ DAHA KONUŞMASI NA MEYDAN VERİLMEYEN KURŞUNA DİZİLSİN..

OLACAĞINA BAK ZATEN.. SEN BAŞKA BİRŞEY İSTİYOR MUSUN?

BİRDE ÇETECİLERDEN OLDUĞU MA VE ÇOK EZİYET ETTİĞİNİZ HALDE AĞZIMDAN LAUF ALAMADIGINIZA DAİR VESİKA

İŞTE BU ZOR.. PEKİ BUNU NEYE DOSTLARINIZ OLAN ÇETECİLERDEN İSTEMİYORSUNUZ?

ALAY ETMEYİN..

PEKİ.. ALEN YAKALANDIĞI ZAMAN SANA BÖYLE BİR BELGE VERİRİZ

BELGEYİ ELİME ALMADAN BİR TEK KELİME SÖYLEMEM

GÜLÜNG.. BU SENİN BİR İŞİNE YARAMAZ Kİ..

YARAR. KOMİTANINIZA BİR YAZI YAZIN.. BEN ONU GELMİŞ GİBİ OLAYIM.

NAT PINKERTON

BİR ÖPÜCÜK İSTİYORUM.. GEL BURAYA.. SENİ KÜÇÜK..

İŞTE SANA ÖPÜCÜK! BEN YATA DÖNÜYORUM. HİÇ OLMAZ SA NAZIK IN. SANLAR

POLİSTEN EFENDİM. YATTAN HABER ALINMIŞ. YÜZ BAŞI O'GRADI SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR.

DERHAL GELECEBİMİ SÖYLE..

"LORELAY YATI NİHAyet FRANSADA TULON YAKINLARINDA UFAK BİR LİMANDA GÖZÜKMÜŞ.. YALNIZ BİRKAÇ SAAT İÇİN.. SONRA YİNE BİLİNMEYEN BİR YERE GİTİMİŞ..

İKİ KİŞİ GEMİDEN AYRILMIŞ. HÂLA ORADALARMİŞ. DAHA BİLGİ İSTEDİM. AMA HİÇBİR ŞEY ÇIKMIYABİLİR.

İKİ KİŞİ... STARLOKLAR! ÖY. LEYSE ÇOCUK NEREDE? YAPACAK BİR TEK ŞEY VAR O DA..

BEN DE GELSEM OLMAZ MI?

DOLLİ.. AVRUPAYA BELKİ DAHA UZAĞA GİDECEĞİM. YATI BULSAM BİLE BAKALIM ŞAV YANLARIN DA MI?

GÖK ÜZÜLÜYÖRUM. BİR SÜRÜ MASRAFLARA GİRİYORSUN.. ÖDEYEMİYECİM HAK KINI

KEŞKİ BULSAKTA ÖDEYEMESSEN..

İSTEMİYEREK KONUŞMALARINIZI DUYDUM. PARAN YOKSA BEN VERİYİM. YENİ BİR FİLME BAŞLIYORUM

EKSİK OLMUŞ İMDİLİK PARAN VAR..

HEM İYİ KALPLI HEM PARALI AMA BİR KASIN AŞIK

LİZBON İÇİN İKİ BİLET ALDIM. ORADAN TAYYAREYLE TULON'A GİDECEĞİZ

İKİ BİLET Mİ? BEN YALNIZ GİDECEĞİM.

BEN SİZİNLE GELMİYOR MU YUM?

HAYIR! PAGAN FİLM ÇEVİRMEK İÇİN HOLİVUDA GİDİYOR. DOLLİ YALNIZ KALİYOR SEN ONA BAK. CAKSIN..

